

затова и повече-то не щѣтъ ни да си блѣскають главѣ за да мислять за такыва работы. Нѣ има и мнозина, кои-то искать да знаѣтъ нѣщо отъ свѣта и затова пытать: да ли има нѣкои да сѣ постигнули да разберѣть и да знаѣтъ всичко, що става надъ земь-тѣ и подъ земь-тѣ?

Нехриви-ти и неразбрани-ти не щѣтъ да знаѣтъ за нищо па за да ся оправяють казвать си: „глава-та ми не побира такыва мѣдры нѣща; тяжко си ми да идѣ да броуѣ звѣзды-ты; свѣтъ-тѣ отъ учены-ты ще ся развали.“ Съ такыва глупавы думы ся тѣшяють нехриви-ты, и глядять само да ся наѣдѣть и напиѣють, както прави и добытъкъ-тѣ, а за друго не щѣтъ ни да знаѣтъ. Тяжко си на такыва глупавы. А пакъ умни-ти и прѣгави-ти искать да знаѣтъ за всичко и що-то не знаѣтъ пытать та го учяють, и доклѣ не разберѣть добрѣ не мирясвать. Блазѣ си на тыя умны хора!

Чловѣкъ колко-то повече знае и умѣе толкова по-харно ся поминува и става по-добрѣ, зашто-то може да ся сѣти, че не е нищо, и че Господъ е добрѣ и великъ; че вѣкове-ти сѣ длѣгы, врѣмя-то безкрайно, а чловѣческий животъ е късъ. А кога ся сѣти за всичко това, той ся стяга та носи по-лесно тяжко-то брѣмя на трудове-ты и въ много тяжкы неволи облѣга ся на Бога и на неговѣ-тѣ милость, та си дава сръдце и трыпи.

Отъ памтивѣка еще умны хора не остаяли да зѣнѣть, а все мыслили и мѣдровали за Божій свѣтъ и Господъ имъ помогнулъ та много нѣщо измѣдрили и проумѣли. Това, що-то проумѣли веднажъ за право и истинско, прѣдавало ся отъ стары на млады и минувало отъ колѣно на колѣно. Нови-ти пояси хора